

at de ved de nu sidst af mig nævnte Arbejder beskæftigede skal give Afkald paa saa meget af den sædvanemæssige Løn, dog højst 10 pCt., at Afslaget i Lønnen er lig den til Materialerne eventuelt ydede Statsstøtte. Denne Tilføjelse, der mødtes med en absolut Afstandtagen fra Socialdemokratiet og det radikale Venstre, og som vi fra konservativ Side tvivlede og fremdeles tvivler om kan føres praktisk ud i Livet, uden at man kommer til for Smed at rette Bager, denne Tilføjelse var det ikke muligt at samle Udvalget om, og da Kravet om den fastholdtes, glippede den tilstræbte fulde Enighed om en samlet Indstilling. Selv om der kan være meget berettiget i den til Grund for Forslaget liggende Tanke, saa vil den kræve en nøjere Udredning, end Tiden nu er inde til; der er allerede gaaet ikke saa lidt Tid med Lovforslagets Behandling, og jeg for mit Vedkommende skønnede det i hvert Fald ikke betimeligt at udsætte Sagen længere. Var baade Tanken om at yde Tilskud til Anskaffelse af Materialer i de omhandlede Tilfælde og den af Mindretallet fremsatte Tilføjelse kommet frem paa et tidligere Tidspunkt af Forhandlingerne end den næstsidste Dag, saa kunde der maaske have været samarbejdet derom, men nu at opholde Tiden dermed var, som sagt, neppe rigtigt, og som Forholdene kom til at ligge, særlig efter at den højtærede Socialminister og Regeringspartiet havde angivet, hvilke Indrømmelser de kunde gøre, fandt det konservative Folkepartis Medlemmer det bedst nu at faa Ende paa Sagen.

Da vi har den Ære at se den højtærede Finansminister her i Dag som Repræsentant for Socialministeren, vil jeg tillade mig at fremdrage en Udtalelse, som den højtærede Finansminister fremsatte paa et offentligt Møde paa Bornholm for et Par Dage siden, ved hvilken Lejlighed han med Henblik netop paa den Affattelse, som Arbejdsløshedsloven nu faar, sagde, at Lovgivningen ødelagdes i Landstinget. Ja, det er altsaa den højtærede Finansministers Mening. Jeg mener imidlertid at maatte bestride denne Paastands Rigtighed, al den Stund det, der er sket, kun er dette, at Lovforslaget gennem Fællesudvalgets Indstilling af tre Partier, begge Regeringspartierne og det konservative Folkeparti, føres frem i Tilslutning til den Retningslinie, der med alle fire Partiers Tilslutning i Fjor fastlagdes for, hvorledes det offentlige skal søge at afbøde ekstraordinær Arbejdsløshed her i Landet. Jeg

vil ogsaa antage, at naar det Divergenspunkt, der hindrede Partiet Venstres Udvalgsmedlemmer i at deltage i Indstillingen, er afgjort, vil Lovforslaget ligesom Loven af 4. Marts 1924 finde Tilslutning fra Medlemmer indenfor alle Partier, og deri vil jeg dog tillade mig at se en Afkræftelse af den højtærede Finansministers Mening. Vel kan man være mindre tilfreds med et og andet i dette som i saa mange andre Lovforslag, men Bevillingerne ligger dog her lige tæt op ad det, den højtærede Socialminister har foreslaaet, og de kan, om Kommunerne og de offentlige Institutioner vil det, bringes i Anvendelse; var dette ikke Tilfældet, vilde den højtærede Socialminister vel heller ikke have akkviesceret ved den Form, Lovforslaget nu har faaet.

Idet jeg, saaledes som Forholdene ligger, maa fraraade at stemme for den af Mindretallet foreslaaede Tilføjelse, skal jeg hermed anbefale Flertallets Indstilling til Vedtagelse i det høje Ting.

For ikke at gøre Forhandlingerne længere end nødvendigt beder jeg om Tilladelse til, med det samme jeg har Ordet, paa det konservative Mindretals Vegne at sige, at ligesom vi fra konservativ Side ikke troede paa, at det af den højtærede Socialminister foreslaaede vilde have afhjulpet Arbejdsløsheden i nævneværdigt Omfang, saaledes tror vi heller ikke, at det nu her foreslaaede vil være tilstrækkeligt til nogen fuld Aflastning af Arbejdsløsheden, thi det vil altid være begrænset, hvad Kommuner og Institutioner med offentlig Støtte kan sætte i Arbejde. Men som fra vor Side hævdet og af mig her i Tinget tidligere udtalt er det en forøget Beskæftigelsesmulighed indenfor det private Erhvervsliv, der skal til, for at de arbejdsløse Tal kan blive nedbragt paa tilfredsstillende Maade. Den af Socialministeren foreslaaede § 5, som nu er udgaaet, havde Tendens i den Retning, men den gav intet positivt og kunde heller ikke gøre det, før der kom til at foreligge en Betænkning fra det af Erhvervsministeren nedsatte saakaldte Industriudvalg, og denne Betænkning var blevet bearbejdet i Erhvervsministeriet. Saa vidt jeg erindrer, har den højtærede Socialminister ment, at den nævnte Betænkning skulde være Erhvervsministeren i Hænde omkring den 20. November. I Dag er det den 1. December, og endnu er der intet hørt hverken om Betænkningen eller fra Erhvervsministeren. Idet jeg anser det for heldigt, at hele Udvalgsarbejdet ikke har været stillet i Bero,